

2. Кухаренко В.М. Змішане (гібридне) навчання та професійне навчання. *Теорія і практика дистанційного навчання у професійній освіті*: зб. мат. І Всеукр. веб-конф., м. Київ, 28 лютого 2017 р. Київ, 2017. <https://ivet-ua.science/publications/mk/694-zb-web-conference-2017>
3. Муращенко Т. В. Змішане та дистанційне навчання як умова якісної освіти. Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету, No 3 (2017) . URL: <https://openedu.kubg.edu.ua/journal/index.php/openedu>
4. Сергеев А. Г. Введение в электронное обучение: монография / А.Г. Сергеев, И.Е. Жигалов, В.В. Баландина. – Владимир: Изд-во ВлГУ, 2012. - 180 с.
5. Bloom, B.S. Taxonomy of Educational Objectives, Book 1 Cognitive Domain. LongmanPublishing / Journal of Vocational Education and Training, Handbook I: NewYork, Toronto: Cognitive Domain New vol.51, no 1, pp 77-90.

Ткаченко В.В.,

аспірантка,

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна,

Україна, м. Харків

ЗМІНИ РИТОРИЧНИХ РЕПРЕЗЕНТАЦІЙ КРИЗЬ ВПЛИВ ЦИФРОВОГО ПРОСТОРУ У КОНТЕКСТІ КРИЗ ТА ПЕРСПЕКТИВ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ

Сучасний світ зазнає швидких трансформацій у будь-якому аспекті людської життєдіяльності, що вимагає від науки адекватних вимірювань й оцінок у зрозумілих для сучасної людини категоріях і поняттях. Вже давно відомо, що останні десятиліття людство розвивається набагато швидше, ніж раніше, тому наука намагається відповідати на питання, які постають набагато швидше, аніж раніше. Але саме 2020 рік вносить свої корективи та привносить нові умови існування всього людства – від економіки та бізнесу, до культури і освіти.

Так, дистанційне навчання, навколо якого постійно тривають дискусії та суперечки, стали реальністю для багатьох школярів та студентів. Дистанційне навчання стало не «можливістю отримувати знання у будь-якій точці планети», а умовою виживання у цьому світі, коли дитина просто повинна сидіти вдома і продовжувати отримувати знання. Нажаль, цифровий простір, у якому ми живемо «виховував» людину так, що постають нові питання про ефективність організації дистанційного навчання. Стрімкий розвиток цифрового контенту вказує на те, що людина часто не у змозі встановити його автентичність, істинність, співвіднести його із існуючими у її картині світу категоріями і поняттями, моральними дороговказами, що актуалізує потребу у розвитку критичного мислення, теоретичного світогляду.

Цифровий простір – це вільний простір, який несе у собі багато гігабайтів інформації, нову реальність, закони, механізми та принципи існування у ній людини чи груп людей. Свобода, відповідальність, моральність, насилля/ненасилля, етичність, авторство – ці та багато інших тем викликають науковий інтерес у гуманітарному знанні, вимагаючи заглиблення у їх природу, інтерпретації, уточнення на емпіричному рівні (наприклад, у праві). Цифровий простір на сучасному етапі розвитку суспільства виступає як певна можливість вийти філософії із «академічного гетто» до публічного існування, стати дороговказом у швидкоплинності розвитку людства, зміни етики і моральності, трансформацій цінностей буття

Дослідження риторичних репрезентацій у цифровому просторі та різних формах його існування зумовлено розвитком лінгвокогнітивних студій, вимагає переосмислення з нових позицій традиційних підходів до вивчення мови й дискурсу, що виявляється у формуванні новітніх дослідницьких напрямів (когнітивної граматики, когнітивної стилістики, когнітивної поетики, когнітивної риторики (остання синтезує постулати когнітивної семантики, яка вивчає загальні принципи осмислення людиною дійсності, уяви й мислення, і риторики, що пов'язує сприйняття, уяву й

мислення з конкретними ситуаціями спілкування). Діяльність мовця у різних комунікативних умовах визначається риторичним ученням про п'ять етапів трансформації ідеї в слово (етапи відбору і попереднього аналізу теми з урахуванням очікуваної аудиторії (інвенція); лінеаризація змісту (диспозиція); його вербальна орнаментация (елокуція); запам'ятовування (меморія) і відтворення (актіо) [4]. Унаслідок стрімкого розвитку засобів поширення інформації діяльність ритора на двох останніх етапах текстотворення зазнала відчутних змін, що дає підстави для їх об'єднання в єдину – перформативну – стадію, адже відтворюючи текст, мовці все частіше покладаються не на пам'ять, а на технічні засоби. Стрімкий розвиток цифрових технологій та цифровізація простору й життєдіяльності людини на сучасному етапі соціального та історичного розвитку зумовлюють інтерес до риторичних репрезентацій найбільш гострих, соціально і психологічно значущих тем [3].

Таким чином, тема «нового мовця», етапи комунікативного акту зазнають трансформацій і у дистанційному навчанні. Замість «вчителя», або «викладача», постає «Інший» у вигляді тексту лекції. Замість питань на семінарських заняттях та прямого контакту «учитель-учень» постають тести та письмові роботи. Як наслідок зміни риторичних репрезентацій у цифровому просторі, людина у цілому, втрачає здатність до запам'ятовування великий текст, але набуває візуально пам'яті. Тому на наш погляд, проблема не у самому дистанційному навчанні, проблема у цифровому просторі взагалі, тому що саме він диктує сучасну людську сутність.

Література

1. Белецька А. В. Масова інформація, масова інтерпретація та масові емоції як триєдиний продукт мас-медіа та роль герменевтики у їх дослідженні / А. В. Белецька. // «Topical Issues of Science and Education». – 2017. – №2. – С. 55–61.

2. Докука, С. В. (2013). Клиповое мышление как феномен информационного общества. *Общественные науки и современность*. № 2, 169 - 176.
3. Попова В. Н. Риторические стратегемы и конструирование реальности [Електронний ресурс] / В.Н. Попова, Я.И. Артеменко. – 2014. – Режим доступу до ресурсу: <https://cyberleninka.ru/article/n/ritoricheskie-strategemy-i-konstruirovanie-realnosti/viewer>.
4. Хазагеров Г.Г. Риторика [Електронний ресурс] / Г.Г. Хазагеров, И.Б. Лобанов // 2004 – Режим доступу: <http://padaread.com/?book=67133&pg=2>.

Ткаченко І.В.,

старший викладач,

Харківський національний автомобільно-дорожній університет,

Україна, м. Харків

ФОРМУВАННЯ ЕТНІЧНИХ ЗНАНЬ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ ВИЩОЇ ШКОЛИ

У сучасному українському суспільстві у сфері національних і міжнаціональних відносин відбуваються складні й суперечливі процеси, обумовлені, з одного боку, політичними й соціально-економічними змінами, а з другого, зростанням національної самосвідомості, національної культури й освіти. У зв'язку з цим, проблема співвідношення загальнолюдських і національних пріоритетів привертає все більшу увагу науковців і педагогів.

Специфіка культурно-історичного простору сучасної України ставить нові завдання і перед системою освіти. Одним із таких завдань є необхідність розробки нової педагогічної концепції, у якій було б відбито різноманіття етнокультур, система цінностей українського народу, його соціальні норми, історична пам'ять, уявлення про рідну землю, народне й професійне мистецтво тощо.